

num. 1. Tondut. 99. Beneficial. p. 1. cap. 52. num. 2. Guttier. Canon. lib. 2. cap. 15. num. 9. & alii apud Barbof. collect. d. cap. 3. Concil. n. 1.

Hujusmodi distributiones Beneficia manualia dicuntur, quia in manu interessentium solvuntur; & victualia, quoniam ad victum pro laboris mercede Clericis conceduntur, cap. unic. de cleric. non resident. in 6. ubi Barbofa collect. num. 2. Tusch. concl. 511. n. 6. & concl. 512. n. 6. Monet. sup. n. 4. & 15. Tondut. p. 2. cap. 1. §. 9. num. 30. Trullench in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 1. n. 1.

Ad Num. 1.

4 Quotidianæ distributiones fructus beneficii non sunt, nec eorum appellatione continentur. Tusch. concl. 511. n. 8. Hurtad. sup. n. 22. Tondut. d. §. 9. num. 25. Monet. part. 1. quæst. 6. Flamin. de resignat. Beneficior. lib. 6. quæst. 2. num. 50. Barbofa tract. de appellatio. verb. signific. verb. Fructus, num. 12. An veniant nomine proventuum, aut reddituum Beneficii? tradunt Barbofa de Canon. cap. 21. à num. 6. Trullench ubi proximè. Sed si utilitas omnis Beneficii in distributionibus consistat (ut in his Occidentalibus Indiis evenit, Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 14. num. 19.) ipsæ fructuum appellatione comprehenduntur, quæ propriè non sunt quotidianæ, de quibus agimus. Tusch. conclus. 511. num. 4. Tondut. n. 28. Monet. num. 16. Ricciul. de jur. personar. lib. 1. cap. 13. num. 55. Barbofa cum aliis d. verb. Fructus, num. 17. de distribut. differentia, Barbofa de Canon. cap. 19. n. 1.

Ibi: Præsertim tamen illud admonendum.

5 Ex præfata inter fructus, ac distributiones differentia inferitur primò cum D. Covar. quod licet in Beneficii impetratione, ut gratia valeat, valoris mentio fieri debeat, de quo supra, lib. 1. cap. 20. ex n. 73. distributiones tamen quotidianas, quas Beneficiarius capere potest non est opus exprimere. Trullench num. 6. Cened. ad Decret. collect. 15. n. 3. Garcia de Benefic. p. 11. cap. 5. n. 321. Barbofa de jur. Ecclesiast. lib. 3. cap. 18. num. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. procm. num. 166. Bonacina in Sum. de Hor. Canon. disp. 2. q. 2. punct. 1. num. 9. Distributiones enim non sunt de corpore Beneficii cuius valorem non auget, nec computantur in eo. Tusch. concl. 513. Tondut. d. §. 9. n. 26. Gonzal. num. 162. Rebuff. tract. nomin. q. 9. n. 42. Staphil. de grat. & expectativ. in 9. forma, n. 65. Selva de Benefic. p. 3. q. 12. n. 33. Ricc. collect. 1451. vers. Hinc inferitur, Hojeda de incompatib. Benefic. part. 1. cap. 17. n. 5.

6 Secundò inferitur, quod damnatus ad fructuum Beneficii restitutionem, distributiones quotidianas reddere non cogitur. Salgad. de Reg. protect. part. 4. cap. 8. n. 175. Barbofa d. verb. Fructus, n. 13. Gonz. n. 155. Lancelot. de attent. p. 3. cap. ult. n. 31. Boër. decis. 140. n. 4. Sed hic quædam solet adhiberi distinctio de qua Lancelot. Salgad. sup. & Marefcor. var. lib. 2. cap. 34. à princ. Tertiò, nam etsi provifus ante fidei professionem emissam fructus non acquirat, distributiones tamen lucratur. Gonzal. n. 170. Barbofa n. 14. Monet. p. 2. q. 19. num. 39. Campanil. divers. Jur. Canon. rubr. 8. cap. 3. n. 18. Gratian. discept. cap. 166. n. 22. Garcia p. 3. cap. 3. n. 59. Quartò dispensatus ad percipiendos fructus dum abest, distributionibus carebit. Barbofa n. 15. Monet. p. 1. q. 6. n. 10. Trullench sup. n. 4. Gonzal.

n. 175. Azor. Instit. Moral. lib. 7. cap. 7. q. 2. D. Covar. inf. n. 2. Alia similia adjicit Gonz. ex n. 164. Hæc licet ita sint, nonnunquam tamen verbum fructus distributiones quotidianas complectitur, juxta subiectam materiam Barbofa de Canon. cap. 21. num. 8. Trullench d. dub. 1. n. 1.

Ad Num. 2.

Ut non assistentibus in choro Divinis Officiis 7 distributiones quotidianæ præstentur, nulla potest introduci consuetudine. Trident. sess. 21. de reform. cap. 3. Guttier. Canon. cap. 15. num. 9. Tondut. 99. benefic. p. 1. cap. 52. n. 2. Garc. de Benefic. p. 3. cap. 2. n. 430. Hojeda de incompatib. Benefic. cap. 17. n. 5. Dueñas regula 134. limit. 6. Barbofa cum aliis collect. cap. unic. n. 4. de cleric. non resid. in 6. Sed si consuetudo rationabili causæ nitatur, veluti si studiis vacanti distributiones in absentia deberi usu sit receptum, consistet, observarique poterit. Trullench in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 15. num. 1. Sanch. consil. moral. lib. 2. cap. 2. n. 110. Bonacina in Sum. disp. 2. de Hor. Canon. q. 5. punct. 6. num. 2. Barbofa de Canon. cap. 23. ex n. 11. ubi plures recenset causas, ex quibus sustinebitur consuetudo, ut absentes percipiant distributiones.

8 Illa non observabitur consuetudo, quod interessentes portionem sibi accrescentem remittant eis, qui non interfuerunt, ne fraus legi fiat. Barbofa de jur. Ecclesiast. lib. 3. cap. 18. num. 93. Condonatio enim amillarum distributionum Episcopo, Capitulo, ac Canonicis interdicitur in favorem absentium. Trident. sess. 24. cap. 12. de reform. ubi Barbofa cum pluribus n. 108. & 109. & in d. cap. 18. ex n. 91. Garc. d. c. 2. n. 432. Trullench sup. dub. 16. n. 2. Gratian. discept. cap. 166. n. 31. Post perceptas distributiones, nullo præcedente pacto, aut fraude interveniente, licet in Canonico partem, quam ob absentiam alterius est lucratus, eidem liberaliter ex amicitia, vel urbanitate largiri. Azor. d. cap. 7. q. 9. Barbofa in d. cap. 12. Concil. n. 110. Monet. de distrib. quorid. p. 3. q. 5. n. 6. Trullench sup. dub. 16. num. 4. Navar. de Hor. Canon. miscellan. 59. n. 5. Sanch. sup. dub. 109. Hæc tamen omnia inutiliter discussa videntur, cum portiones illorum, qui absunt, non interessentibus accrescunt, sed credunt Ecclesiæ Fabricæ, vel alii pio loco ad arbitrium Ordinarii, sess. 22. de reform. cap. 3. de cuius interpretatione, ac conciliatione cum capite 3. de reformat. sess. 21. infra agemus.

Ibi. Nec his debentur, qui fidei residere censentur.

Sunt plures causæ, ex quibus Canonici, & alii 9 Beneficiarii, qui residere tenentur, licet absint, præsentibus habentur, tum quoad fructuum acquisitionem, tum quoad lucrandum quotidianas distributiones: sed sæpe contingit, ut causæ quæ prodest ad fructus percipiendos: non sufficiat ad distributiones, ut videre licet apud Barbofam de Canon. cap. 24. & 25. & in Sum. Apostol. decis. collect. 258. Trullench sup. d. cap. 8. dub. 2. cum seqq. Garc. d. c. 2. ex n. 112. & alios ex jam laudatis. Hic D. Covar. docet, Canonicos inservientes, seu assistentes Episcopo, non percipere quotidianas distributiones: quod ita verum est, ut procedat etiam inservientibus Summo Pontifici, aut assistentibus Principi laico. Barbofa d. c. 25. n. 1. & 5. cum seqq. Garc. n. 385. Monet. p. 2. q. 9. n. 15. Trullench sup. dub. 12. §. 1. Idem juris est in illo, qui studii causâ,

sive docendo, sive discendo abest. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 14. n. 21. Trullench §. 9. n. 1. Garc. cum pluribus n. 112. Sanch. d. cap. 2. dub. 95. n. 4. Barbofa d. c. 25. n. 10. Guttier. Canon. lib. 2. c. 15. n. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. procm. n. 178. Præmissa fallunt quoties omnes fructus præbendæ ex distributionibus constant, quoniam eas lucrabitur absens. Barbofa ibidem, Garcia n. 113. latè Solorz. ex n. 20. qui n. 37. rectè observat, hujusmodi improprias distributiones percipere Canonicum absentem, quoties jus habet ad fructuum acquisitionem. Sed quæstionis est, an qui abest studii occasione, amittat tertiam distributionem istarum partem, quæ accrescit interessentibus? Affirmant Barbofa, & alii, quos refert Solorzan. num. 28. ipse tamen contrarium tuetur.

Ibi: Quibus ad stipularur quod habens.

10 Hæc prænotavimus supra, n. 6. Adde Guttier. sup. n. 13. Idem dicendum existimò de dispensato ad percipiendas distributiones quotidianas, quia fructus non capiet, quos absens de jure capere non poterit: nam hi illarum appellatione non continentur. Trullench de cap. 8. dub. 1. n. 3. Hurtad. de resid. lib. 5. resol. 3. n. 21. Nec obest, quod concessa perceptione distributionum, quod plus, ac difficilius videtur, fructus concessi intelliguntur, argumento legis Non debet 23. de reg. jur. cum aliis, quæ concessit Barbofa axiom. 140. n. 5. nam illa regula in privilegiis (quæ strictè debere interpretari, maxime in præjudicium tertii, adnotat supra, lib. 1. cap. 17. n. 137.) non observatur, ut ex pluribus tradidi d. lib. 1. cap. 16. n. 24. Fallet tamen conclusio si omnes fructus sint in distributionibus.

Ad Num. 3.

11 De hoc discrimine inter residentiam in loco Beneficii, & interessentiam choro seu Divinis Officiis, mentionem fecere Hurtad. sup. d. lib. 5. resol. 1. n. 7. Cæsar de Grass. decis. 5. de præb. n. 3. Sanch. consil. moral. lib. 2. c. 2. dub. 96. n. 3. Monet. de distrib. quorid. p. 1. q. 4. n. 18. Tondut. 99. Benefic. p. 1. cap. 12. n. 2. D. Frass. de Reg. patronat. Indiar. cap. 9. n. 5. apud quem alii.

Ibi: Ex qua hi Doctores adnotarunt.

12 Quæstionis est, nam Parochus residens in propria Ecclesia, fructus jure percipiat, si per alium munus sibi injunctum exerceat? Negant aliqui laudati per D. Frass. n. 4. quibus adhæret Barbofa de offic. Paroch. p. 1. cap. 8. n. 40. ubi & alii Contrarium tamen, modò idoneæ, ac sufficienter per substitutum populo ministretur, tenent Garcia de Benefic. p. 3. cap. 2. num. 52. Hurtad. n. 7. cum seqq. Ugolin. de potest. Episc. cap. 15. n. 3. Pellizar. Manual. Regul. tract. 8. cap. 4. sect. 4. n. 123. Fusc. de visit. lib. 2. cap. 2. n. 28. Diana resol. moral. part. 3. tract. 4. resol. 156. D. Frass. n. 4. qui ex plurimis n. 19. & 20. docet Parochum non residentem teneri ad fructuum restitutionem pro rata temporis ante sententiam, quæ restitutio fieri debet Fabricæ Ecclesiæ, aut pauperibus. Trident. sess. 23. de reformat. cap. 1. §. Si quis autem, ubi Barbofa num. 17. & de offic. Paroch. cap. 8. ex n. 67.

Vers. Prima sanè in hunc modum.

Si aliquo casu juris dubium sit, an qui non interest Divinis Officiis, quotidianas distributiones lucratur? consuetudo introducere potest, ut non assistenti pendatur. Sanch. d. cap. 2. dub. 110. num. 2. Barbofa de Canon. cap. 23. n. 18. Dueñas reg. 206. n. 2. Tunc siquidem illa non derogat juri, sed id ut legum interpres declarat, cap. Cum dilectus 8. de consuetud. l. Si de interpretatione 37. de legib. imò jus ipsum divinum consuetudo valet interpretari. P. Suar. de legib. lib. 7. cap. 4. n. 13. in fin. Salgad. de reg. protect. p. 1. c. 1. pral. 3. n. 129.

Ad Num. 4.

Jure constitutum est, ne aliquis Canonicus, 14 aut Beneficiarius quotidianas distributiones percipiat, nisi Divinis interfuerit Officiis, quibuscumque consuetudinibus non obstantibus, cap. unic. de cleric. non resid. in 6. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 12. Sed hæc decreta minime procedunt ubi omnes redditus beneficii ad distributiones redacti sunt; nam tunc in unaquaque Ecclesia consuetudo solvendi has distributiones non interessentibus observabitur; hæc etenim propriè quotidianæ non sunt, & fructuum naturam sortiuntur, ut ex præmissis patet. Gloss. verb. Receperit, vers. Sed quid dices, in d. cap. unic. Sanch. dub. 111.

Hinc quaeritur, an post Concilii decretum 15 consuetudine introduci possit, ut qui non adest choro, distributiones participet? Pro cuius resolutione inquirere oportet, quando lex abrogans contrariam consuetudinem, non solum præteritam, sed etiam futuram comprehendat, de quo P. Suar. de legib. lib. 7. cap. 7. num. 2. & cap. 19. num. 18. Hurtad. de resident. lib. 5. resol. 3. sub. resol. 13. §. 1. num. 24. Barbofa tract. de clausul. claus. 87. num. 11. & 12. Aviles in cap. 8. Prætor. verb. Costumbre, num. 3. Dueñas reg. 144. Est observandam ex P. Suarez, quod per legem 16 consuetudo abrogatur, prohibetur, aut damnatur, de quibus ipse egregiè suo more disserit, docens quando consuetudo introduci possit adversus legem abrogantem, prohibentem, vel damnantem consuetudinem.

Ibi: Prima conclusio.

17 Quoties lex reprobat consuetudinem causâ irrationabilitatis expressè, etiam de futura sententia non ambigitur. P. Suar. d. cap. 19. n. 24. Dueñas reg. 144. n. 3. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 33. n. 10. & 11. Tiraq. de retract. in præfat. n. 18. Avend. de excec. mandat. cap. 6. n. 7. Ant. Gabr. commun. lib. 3. tit. de præscript. concl. 1. n. 32. Sanch. de maxim. lib. 7. disp. 4. num. 14. Guttier. Præf. lib. 3. cap. 31. num. 12.

Ibi: Secunda conclusio.

18 Idem erit quanvis lex non exprimat consuetudinem irrationalem si eam ut iniquam, & prævam abroget; nam eo ipso quod consuetudo damnatur, ita ea irrationabilis tacitè demonstratur. Pat. Suar. ubi proximè, Aviles d. num. 3. vers. Et prima est, Barbofa collect. cap. 1. num. 12. de constit. in 6. & alii ex pronuper laudatis.

Ibi: *Tertia conclusio.*

- 19 Quamquam lex futuras consuetudines ut irrationabiles abroget, mutatis circumstantiis, novaque superveniente causa, poterit introduci consuetudo adversus constitutionem abrogantem. Hurtad. de resident. lib. 5. resol. 3. sub resol. 13. n. 28. D. Frass. d. cap. 95. num. 63. Azor. Inst. moral. lib. 5. cap. 17. quest. 20. Sanch. cum plurimis, & alii recens sup. num. 17. Addit Guttier. d. cap. 31. num. 2. damnatam consuetudinem subsistere posse contra legem etiam ex causa antiqua existente sub tempore legis condita, si legislatorem tunc lateret. Præterea ampliatur resolutio, licet lege consuetudo futura ceu irrationabilis prohibeatur, ut probat, P. Suar. de legib. lib. 7. cap. 19. num. 19. cum seqq.
- 20 Quæ consuetudo irrationabilis censetur, & quæ rationabilis, exponit P. Suar. d. lib. 7. cap. 6. a num. 13. quem omnino consulat Sanch. ubi proxime, Farinac. in fragm. verb. Consuetudo, num. 712. Menoch. de arbitrar. cas. 82. Hurtad. ubi proxime, §. 1. ex num. 37. & quidem ut consuetudo abroget legem, & legalem obligationem inducat, satis non est quod non sit contraria juri divino, aut naturali, sed habere debet honestatem, ac utilitatem, quæ in legibus desideratur, ut P. Suarez, & Sanchez observant, tamen quoad alios effectus hoc non sit opus, sed solum quod divino juri aut naturali non opponatur, sicut iidem resolvunt. Adde Hurtad. sup. ex n. 33.

Ibi: *Quarta conclusio.*

- 21 Lex abrogans consuetudinem, intelligitur de præterita, nec futuram excludit, etsi verbis universalibus usa sit, velut, *Non obstante quacumque consuetudine.* Unde posterior consuetudo legi valebit derogare. P. Suar. d. lib. 7. cap. 7. num. 2. Trullench in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 15. num. 2. Hurtad. sup. num. 24. ubi plures alii Theologi. Tiraq. sup. num. 17. & Barbosa collect. Clem. statutum, num. 5. de elect. nonnullos pro hac opinione referens, Contraria tamen est communis, quam tinentur Barbosa tract. de Clausul. claus. 87. n. 12. Guttier. sup. num. 2. Aviles d. num. 3. D. Frass. n. 61. Azeved. cum non paucis in l. 3. a num. 19. tit. 1. lib. 2. Recop. ubi probat asserens Gloss. in Clem. Statutum, de elect. huic sententiæ favere, quia legitur affirmativè ibi, *Tollere voluit*; licet aliàs legatur, *Tollere noluit*, secundum diversitatem lecturæ. Nihilominus D. Covar. adherere placet, ex traditis per P. Suar. n. 21.

Ibi: *Non oberit, quod in legibus.*

- 22 Satisfacit D. Covar. tacitæ cuidam objectioni; nam cum lex vi suæ potestatis abroget consuetudinem contrariam anteriorem, clausula derogatoria consuetudinis nihil operaretur, nisi ad futuram referretur. Sed id verum habet in consuetudine generaliter observata, quia speciales locorum per legem non censentur sublata. Barbosa collect. cap. 1. num. 6. de constitut. in 6. Suar. d. lib. 7. cap. 20. num. 9. ad quas tollendas deservit clausula, *Non obstante quacumque consuetudine*, ut ait P. Suarez, ubi etiam de intellectu legis 3. §. Divus, de sepulch. violat.

Ad Num. 5.

Abrogata per legem consuetudine, an immemoralis comprehensa censetur, quæstionem est. Crebrior sententia docet, immemoralis non intelligi exclusam, etiam verbis universalibus, nisi de illa expressim mentio fiat. P. Suar. d. cap. 20. num. 18. Guttier. Practic. lib. 3. quest. 77. num. 24. D. Frass. d. cap. 95. num. 61. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 33. num. 2. Barbosa ubi proxime, n. 41. Hurtad. d. subresol. 13. Trullench in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 15. num. 1. in fin. Diaz de Mena Pract. lib. 1. q. 10. num. 44. Garcia de Benefic. p. 3. cap. 2. num. 190. Salgad. cum plurimis de Reg. protef. part. 1. cap. 1. preclud. 3. num. 153.

Contra sentiunt aliqui, quos refert Gonzal. 24 num. 8. Ast D. Covar. communem amplexus, eam limitat quoties consuetudo ut iniqua, & irrationabilis abrogatur; tunc enim & immemoralis sublata intelligitur; quam limitationem admittunt Hurtad. n. 28. Azeved. in d. l. 3. n. 21. Duen. sup. n. 3. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 12. n. 22. Quaranta in Sum. Bullar. verb. Alienat. rer. Eccles. in fin. vers. *Limita primo*, Barbosa de hac quæstione omnino videndus d. claus. 87. a n. 3. Sed ubi prohibetur consuetudo in qualibet materia, & immemoralis prohibita habetur. D. Frass. cum non paucis d. cap. 95. num. 59. Utrum Princeps valeat legem condere, quæ nulla consuetudine unquam possit abrogari, vide apud Hurtad. de resident. lib. 5. resol. 3. subresol. 13. §. 1. num. 26. qui negativè decidit, sumpta ratione ex D. Thom. 1. 2. quest. 97. art. 3. quia scilicet sicut Princeps nequit efficere, ut sua constitutio semper, & omni tempore sit utilis Reipublicæ, ac de materia possibili: ita nec statuere, quod consuetudo non vincat legem, aut abroget, si majorem inducat utilitatem.

Ibi: *Ex quibus idem erit.*

Cum consuetudo adeo perniciofa, & intolerabilis reputatur, ut eam Legislator radicatus intendit extirpare, etiam immemoralis abrogata censetur, ut in specie capitis unci de Cleric. non resident. in 6. ubi inquit Pontifex: *Consuetudinem penitus improbatas.* Ideo consuetudo immemoralis percipiendi distributiones per non interessentes, non sustinebitur, quia eadem ratio militat ut hæc abrogetur, ac regularis, seu ordinaria decem, aut quadraginta annorum. Sic tenent Sanch. conf. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 110. num. 5. Garcia de Benefic. part. 3. cap. 2. num. 197. Hojeda de incompatibilit. Benefic. cap. 17. num. 20. Barbosa collect. d. cap. unie. num. 4. & de potest. Episc. allegat. 53. num. 115. ex Trid. sess. 21. de reformat. cap. 3. & sess. 22. ex de reformat. cap. 3. immemoralis consuetudo expressè abrogatur, de quo Hurtad. de resident. lib. 5. resol. 3. subresol. 13. §. 1. ex num. 2.

Similiter ubi lex prohibet consuetudinem, etiam immemorialem comprehendit, ut ex pluribus docet D. Frass. laudatus supra, num. 24. nulla enim ratio reddi potest, ut potius decennalis aut quadragenaria consuetudo, quam immemoralis prohibeatur, cum Legislator voluerit legis derogationem per contrarium usum impedire.

Ibi:

Ibi: *Secundò hinc colligitur.*

- 27 Consuetudo percipiendi distributiones absque interessentia, etiam in futurum, abrogatur ex d. cap. unie. ac ex Trident. sess. 24. de reformat. cap. 12. vers. *Distributiones*, Sanch. d. cap. 2. dub. 110. n. 4. Trullench in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 15. n. 1. Dueñas reg. 206. num. 1. præter memoratos sup. num. 7.

Ibi: *Tertiò eadem ratione.*

- 28 De his actum d. num. 7. Est constituenda generalis regula, ut ex quibus causis potest quis fructus Beneficii absens acquirere, ex eisdem possit invalescere consuetudo, ut lucentur qui à choro absunt quotidianas distributiones. Hurtad. sup. d. resol. 3. §. 3. subresol. 2.

Ibi: *Sic & quarto.*

- 29 Sustinebitur consuetudo præstandi absentibus distributiones, si Pontificis accedat assensus, seu permissio. Sanch. sup. num. 6. Dueñas num. 5. Trullench num. 2. Monet. de distribut. quotidian. part. 2. quest. 12. num. 45. Ricc. collect. decif. collect. 159. Barbosa de Canon. cap. 23. num. 11.

Ad Num. 6.

- 30 Utrum Canonico simul dignitatem obtinenti in eadem Ecclesia, duplex portio ex distributionibus debeatur, quæri solet, de quo consulendi Sanch. d. cap. 2. dub. 106. Trullench sup. dub. 5. Bonacina disp. 2. de Hor. Canon. q. 4. punct. 3. Monet. d. p. 2. q. 4. Barbosa plures referens ubi proxime, c. 21. n. 18. & de jur. Eccles. p. 2. cap. 18. n. 31. Mastrill. de Magistras. lib. 1. cap. 21. num. 75. Gratian. discept. cap. 894. n. 24. Et licet communior videatur opinio, quæ duplicem tribuit partem distributionum, opposita tamen magis placet, nisi aliud induxerit consuetudo: quod tuetur Trullench num. 2. & præter tradita per ipsum, maxime me mover, quod hæc stipendia tribuuntur pro labore personali, & reali assistentia; ideo veritas inspicitur, juxta quam, etsi quis duarum vicem gerat personarum quoad nonnullos effectus, verè tamen naturaliter unicum est individuum, nec potest interesse, canere, aut recitare sub idem tempus sicut duo, ut duplex stipendium mereatur. Ad hæc cum cæteri Canonici concurrentes eandem præsent operam, & pariter laborent, æquali mercede sunt digni, & absque iniquitate non posset uno plus retribui, quam cæteris: nec interest quod ille duplici potiat officio, cum distributiones non præstentur propter illud, sed pro labore, & interessentia. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proem. n. 165.

- 31 Non urgent quæ D. Covar. pro opposita expendit opinione. Non primum de lege Titia 19. §. *Qui Marco*, de ann. legat. quia nihil ad rem, cum ibi quæstio sit de liberali largitione testatoris, qui non prohibebatur ex propriis plures summas eidem relinquere, l. *Si quis in principio* 22. de legat. 3. At nos versamur in specie omnino diversa, de solvendo scilicet ex justitia mercedem laboris absque aliorum præjudicio: & ex diversis non fit illatio, maxime si rationis reperitur disparitas. Barbosa in loc. comm. loc. 37.

Nec secundum, quoniam qui duplici fungitur munere, utriusque supportat onus, unde salarium illorum merito percipit: sed Canonici dignitatem obtinens, non magis laborat dum Divinis interest, ob multiplicatam præbendarum. De duplici salario, quod debetur duo officia exercenti, videndus Mastrill. sup. ex num. 72. Neque ultimum, quandoquidem vox activa in electionibus competit ratione officii, seu dignitatis: inde est, ut qui Canonicatum, ac Dignitatem impetravit in eadem Ecclesia, duo suffragia ferre possit: distributiones verò non præstantur intuitu dignitatis, sed personæ, & ministerii exhibitæ. Tusch. lit. D. conclus. 513. num. 3. & 4. & conclus. 514. num. 2. quare duplicari non debent. Vide infra, num. 35.

Ad Num 7.

Circa applicationem distributionum, quas Canonici, & alii non interessentes amittunt, duo extant decreta, quæ inter se adversa videntur, ex Trident. sess. 21. de reformat. cap. 3. ac sess. 22. de reformatione, cap. 3. per illud vacantes portiones propter absentiam interessentibus accrescunt, per hoc cedunt Fabricæ Ecclesiæ, si indigeat, vel alteri loco pio ad Ordinarii arbitrium. Pro quorum conciliatione non pauca Interpretes tradiderunt, ut Azor. Instit. moral. lib. 7. cap. 7. quest. 8. Philare. de Offic. Sacerd. part. 1. cap. 1. num. 14. Sanch. Conf. Moral. lib. 2. cap. 2. dub. 88. num. 4. Tondut. qq. benefical. part. 1. cap. 52. num. 4. Navar. de orat. miscellan. 59. n. 9. Guttier. Canon. lib. 1. cap. 1. n. 107. Garc. de Benefic. part. 3. cap. 2. n. 460. cum seqq. Monet. de distribut. quotidian. part. 3. q. 6. n. 29. Barbosa collect. d. cap. 3. sess. 22. num. 5. ubi alii.

Est igitur communis resolutio (quæ hinc traditur) docens distributiones, quibus privantur absentes, inservientibus acquiri. Ita tenent Monet. num. 16. Castr. Palao tom. 2. disput. 3. punct. 8. num. 2. Sanch. num. 3. Navar. & Tondut. ubi proxime, Guttier. num. 105. Trullench in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 20. n. 1. Garcia sup. n. 460. Mareshcot. variaz. lib. 2. cap. 32. n. 20. Surd. de alim. tit. 1. quest. 82. num. 16. Barbosa cum aliis de jur. Eccles. lib. 3. cap. 18. num. 86. Ad dictum caput 3. sess. 22. responder Navar. quem plerique sequuntur, procedere in distributionibus, quas Prælati non ex necessitate, & præcepto Concilii, de quo in d. cap. 3. sess. 21. sed pro suo arbitrio ex quibusdam præbendis, & dignitatibus instituit, inter Beneficiarios ipsos, quibus portio detrahatur, dividendas; tunc enim distributiones, quas absentes percipere deberent, non interessentibus, sed Fabricæ Ecclesiæ, aut alteri pio loco tribui jubentur per Concilium: quod constituit aliud quoad distributiones ordinarias ex tertia parte omnium fructuum, & proventuum instituendas, juxta dictum caput 3. sess. 21.

Sin autem aliquis in diversis Ecclesiis ex dispensatione duplici potiat præbenda, in qualibet distributiones capere poterit pro tempore, quo interfuerit in ipsa; sed in illa, à qua abfuerit, lucrabitur nihil. Trullench sup. dub. 5. num. 1. Monet. part. 2. q. 4. n. 19. Barbosa de Canon. cap. 21. n. 19. Hurtad. de resident. lib. 5. resol. 3. subresol. ult. ubi limitat, si omnes fructus Ecclesiæ ubi non interest, in distributionibus consistant. Hæc junge traditis supra, n. 30.

O 3

Cum